

Arrest

nr. 311 422 van 19 augustus 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DOUTREPONT
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat H. RIAD loco advocaat M. DOUTREPONT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 28 februari 2022, dient op 1 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 9 november 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 22 januari 2024.

1.3. Op 26 februari 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 26 februari 2024 en luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger, Pashtun en soennitische moslim. U bent geboren op [...] in Dawzo, in het district Chaparhar van de provincie Nangarhar, waar u woonde tot uw vertrek uit Afghanistan in 2008 of 2009.

U verklaarde dat u en uw familie Afghanistan in 2008 of 2009 verlieten omwille van het werk van uw grootvader in het leger. U verhuisde destijds met uw familie, uw grootvader en uw paternale ooms [S.] en [A.], naar Malkandir in Peshawar, Pakistan. U woonde in Malkandir tot aan uw vertrek uit Pakistan. U besloot Pakistan te verlaten omwille van het feit dat u in Pakistan werd lastiggevalen door de politie omwille van jullie vluchtelingenkaart of jullie winkel. Er waren ook dieven en de scholen werkten er niet goed.

Omwille van bovenstaande redenen verliet u Pakistan ongeveer twee maanden voor de machtsovername door de Taliban in Afghanistan – op 15 augustus 2021. U kwam aan in België op 28 februari 2022 en diende hier op 1 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

U verklaart in Afghanistan eveneens problemen met de Taliban te vrezen omwille van het feit dat u en uw paternale oom [A.], met wie u in België samenwoont, momenteel Facebookposts plaatsen waarin jullie kritiek uiten op de Taliban. Uw familie vroeg al met die posts te stoppen omdat uw maternale oom, die nog in Afghanistan woont en voor de Amerikanen heeft gewerkt, daardoor ook problemen met de Taliban zou kunnen krijgen.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: (1) uw paspoort,

(2) uw taskara, (3) een kopie van de taskara van uw moeder, (4) een kopie van het paspoort van uw vader, (5) kopieën van de Proof of Registration-kaarten van uw familieleden, (6) een boekje over het werk van uw grootvader in het leger, (7) schooldocumenten van Pakistan, (8) documenten in verband met uw Engelse cursus in Pakistan, (9) artikels in verband met de situatie van Afghaanse vluchtelingen in Pakistan, (10) screenshots van uw Facebookposts tegen de Taliban, (11) screenshots van Facebookposts van uw paternale oom [A.] tegen de Taliban, (12) screenshots van artikelen en posts in verband met de inzamelacties van uw paternale oom [A.] in België, (13) documenten in verband met uw lessen in België, (14) documenten in verband met uw werk in België, (15) brieven van uw leraren op school over u en (16) een map met de originele documenten 6-7 en kopieën van documenten 3-5.

Op 2 februari 2024 ontving het CGVS een mail van uw advocaat met (17) opmerkingen op de notities van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Derhalve werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de Taliban. Onwaarschijnlijkheden, vaagheden en incoherenties maken echter dat er geen geloof kan worden gehecht aan het relaas waarop u uw vrees baseert.

Vooreerst moet worden gesteld dat overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 23 maart 2022 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de

Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, u niet kan worden beschouwd als minderjarige. De conclusie van het medisch onderzoek luidde als volgt: 'De leeftijd wordt bepaald op 20,5 jaar met een standaarddeviatie van 1,46 jaar.' Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. U legde eveneens uw paspoort neer, waaruit blijkt dat uw geboortedatum 22 april 2002 is (zie administratief dossier, groene map, document 1). De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate.

Omtrent uw verblijf in Pakistan moet vooreerst aangegeven worden dat het loutere gegeven enige tijd in Pakistan te hebben verbleven niet voldoende is om een nood aan internationale bescherming vast te stellen in uw hoofd. Er moet worden gesteld dat de nood aan internationale bescherming moet worden beoordeeld ten opzichte van het land van nationaliteit, in casu Afghanistan.

Uit het rapport **EUAA: Pakistan – situation of Afghan refugees** van mei 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/pakistan-situation-afghan-refugees>) blijkt dat etnische Pashtouns aan de beide kanten van de grens tussen Afghanistan en Pakistan wonen. Zij delen niet alleen familiebanden, maar er is ook sprake van een gemeenschappelijke geschiedenis en cultuur. De Taliban, die sinds augustus 2021 de macht hebben overgenomen in Afghanistan, heeft voornamelijk Pashtouns onder zijn leden. Zij nemen daarbij de belangrijkste posities in de de facto regering. Daarnaast blijkt uit de informatie dat er traditioneel veel gereisd wordt tussen Afghanistan en Pakistan, onder andere omwille van handel, familie die aan beide kanten van de grens woont, onderwijs, werk en medische behandeling.

Uit de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 (<https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) blijkt eveneens dat de behandeling van personen die geboren zijn of lang verbleven hebben in Pakistan, in het algemeen geen vervolging uitmaakt. Het is slechts in **uitzonderlijke gevallen**, die in casu niet worden aangetoond, dat men omwille van een verblijf in Pakistan een nood aan internationale bescherming kan aantonen.

Wat uw leven in Afghanistan en Pakistan betreft, stelt u op het CGVS dat u in 2008 of 2009 vanuit Afghanistan naar Peshawar, Pakistan bent verhuisd, waar u vervolgens woonde tot aan uw vertrek naar België in 2021 (CGVS, p. 5). Op de DVZ had u echter meermaals verklaard dat u tot 2015 in Afghanistan had gewoond (CGVS Vragenlijst, vraag 5; Verklaring DVZ, vraag 10 & 42). Daarmee geconfronteerd, stelt u dat u de data niet kende (CGVS, p. 5) en dat uw vader u zei dat het in 2015 was, maar dat jullie het later uitrekenden en het toen ongeveer 2009 bleek te zijn (CGVS, p. 6). U stelt dat u niet was opgeleid en de data niet kende (CGVS, p. 5-6). Op verschillende andere momenten, slaagde u er echter wel in zaken te situeren in de tijd (CGVS, p. 6, 7 en 8), wat de geloofwaardigheid van die uitklaring reeds onderuit haalt. Ook andere verklaringen over het vertrek van uw familie uit Afghanistan druisen echter in tegen uw eerdere verklaringen daarover op de DVZ. Zo had u daar verklaard dat uw paternale oom [A.] in 2015 Afghanistan heeft verlaten omwille van de problemen door het werk van uw grootvader (CGVS Vragenlijst, vraag 5; Verklaring DVZ, vraag 24). Op het CGVS stelt u dan weer dat uw paternale oom [A.] met jullie meeging naar Pakistan in 2008 en van daaruit naar België kwam in 2015 (CGVS, p. 14). U stelt bovendien dat u niet weet om welke reden hij toen vertrok (CGVS, p. 14), wat u op de DVZ wel nog wist. Uit de verklaringen van uw paternale oom [A.M.] op het CGVS (zie administratief dossier, blauwe map, dossier [A.], Verklaring DVZ, vraag 32) blijkt echter dat hij in 2015 vanuit Afghanistan naar België kwam, zoals u op de DVZ ook nog had verklaard. Ook die tegenstrijdige verklaringen over de vlucht van uw familie naar Pakistan, ondergraven de geloofwaardigheid van uw verklaringen over jullie vertrek in 2008 of 2009. Indien uw paternale oom immers mee met u was gevlucht naar Pakistan en daar had gewoond vooraleer naar België te komen, kan er immers van u worden verwacht dat u dat zo verklaarde op de DVZ. U verklaarde op DVZ echter dat uw paternale oom in 2015 vanuit Afghanistan vertrok en sprak in het geheel niet over het feit dat hij eerst nog met uw familie mee naar Pakistan verhuisde. Zodoende kan er geen geloof worden gehecht aan uw laattijdige en tegenstrijdige verklaringen dat u al sinds 2008 of 2009 in Pakistan woonde. Hoewel u tegenstrijdige verklaringen aflegt over dat vertrekmoment, kan uit uw verklaringen wel worden afgeleid dat u gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen, zowel in Afghanistan als in Pakistan. Op de DVZ had u verklaard tot de vierde graad van het middelbaar onderwijs naar school te zijn gegaan (Verklaring DVZ, vraag 11) en op het CGVS verklaart u dat u van graad 4 of 6 tot graad 12 (CGVS, p. 6) naar een school voor Afghanen ging (CGVS, p. 7). U verklaart dat uw klasgenoten er allemaal Afghanen waren (CGVS, p. 7) en legt ook documenten neer van uw schoolgang in Pakistan (CGVS, p. 20; zie administratief dossier, groene map, documenten 7-8). Uit uw verklaringen over uw scholing – of u die nu in Afghanistan of in een Afghaanse school in Pakistan doorliep – blijkt dat u in Afghanistan en/of Pakistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U woonde in Pakistan bovendien met uw Afghaanse familie en uw paternale ooms (CGVS, p. 7) en had er contact met andere Afghanen, zoals uw maternale oom en zijn zoon [H.D.] (CGVS, p. 14). U verliet Pakistan, waar u opgroeide in een Afghaanse omgeving, een maand of twee voor de machtsovername van Afghanistan door de Taliban (CGVS, p. 6), wat maakt dat u destijds negentien jaar oud

was. Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij tot vermoedelijk 2015 (zie boven) en uw deelname aan het Afghaanse gemeenschapsleven in Pakistan, bij uw vertrek uit Afghanistan en later Pakistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Er kan bijgevolg niet worden ingezien waarom u zich, gelet op alle bovenstaande elementen, niet zou kunnen vestigen in Afghanistan.

Waar uw advocaat op het einde van uw persoonlijk onderhoud nog verwijst naar het Pakistaanse deportatiebeleid (CGVS, p. 21), waarvoor eveneens enkele artikels worden neergelegd (zie administratief dossier, groene map, document 9), moet worden vastgesteld dat het het CGVS bovenstaande op zich niet in twijfel trekt, maar opnieuw benadrukt dat uw vrees ten opzichte van Afghanistan beoordeeld dient te worden, uw land van nationaliteit. Gelet op uw ongeloofwaardige verklaringen over de problemen die u of uw familie in Afghanistan vrezen (zie onder), is er echter geen reden om aan te nemen dat u of uw familie na deportatie uit Pakistan naar Afghanistan een persoonlijke vrees voor vervolging dienen te koesteren.

U verklaart Afghanistan te zijn ontvlucht omwille van het werk van uw grootvader voor het leger en het feit dat jullie daardoor bekend stonden als militaire familie (CGVS, p. 10-11 en 14). Omwille van uw vage en bijzonder beperkte verklaringen kan er echter geen geloof worden gehecht aan zijn verklaarde werk in het leger. Gevraagd alles erover te vertellen wat u weet, stelt u dat u geen informatie hebt en verwijst u slechts naar het door u voorgelegde document in verband met zijn voorgehouden werk (CGVS, p. 13; zie administratief dossier, groene map, document 6). U weet niet wanneer hij er begon maar stelt dat hij er al werkte voordat u geboren was en stopte wanneer u zes of zeven jaar oud was (CGVS, p. 13). U weet echter niet om welke reden hij toen stopte en stelt vaagweg: "Ik weet het niet, hij zou misschien problemen hebben gehad" (CGVS, p. 13). U verklaart dat hij een gewone soldaat was, maar weet niet waar hij diende, of in welk korps of bataljon hij zat (CGVS, p. 13). Daarnaast had u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaard dat het uw vader was die in het leger werkte, waardoor jullie naar Pakistan zijn gevlucht (CGVS Vragenlijst, vraag 5), terwijl u op het CGVS stelt dat uw vader in Afghanistan een winkel had en nooit in het leger heeft gewerkt (CGVS, p. 13-14). Ook die tegenstrijdigheid ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen over het voorgehouden werk van uw grootvader en/of vader. Het document dat u voorlegt ter staving van het werk van uw grootvader in het leger (zie administratief dossier, groene map, document 6) is niet bij machte de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn verklaarde werk te herstellen. Op het document staat dat uw grootvader op 30 Sunbula van het jaar 1349 (i.e. 21 september 1970; zie administratief dossier, blauwe map, datumomzetting 1) uit het leger ontslagen werd. Aangezien u er niet in slaagt enige verklaringen af te leggen in verband met het werk van uw grootvader tot de periode dat u zes of zeven jaar oud was (zie boven), kan er niet worden aangenomen dat hij tot dan in het leger heeft gewerkt. Voorts legt u evenmin enige documenten neer die staven dat hij wel tot dan zou hebben gewerkt. Documenten kunnen uw verklaringen bovendien pas ondersteunen wanneer deze geloofwaardig bevonden worden en in lijn liggen met de beschikbare informatie. Verder blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie de **COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Op basis van uw bijzonder vage en beperkte verklaringen, kan er geen geloof worden gehecht aan het door u verklaarde werk van uw grootvader in het leger, wat bijzonder negatief afstraalt op uw verklaarde vrees voor vervolging ten opzichte van de Taliban in dat verband.

Wat de problemen van uw grootvader en uw familie betreft, die tot jullie verhuis naar Pakistan hebben geleid (CGVS, p. 10-11), schieten uw verklaringen eveneens ruimschoots tekort. Gevraagd of er een specifiek incident was dat tot jullie vertrek leidde, zegt u wel dat ze problemen hadden, maar verklaart u er niet van op de hoogte te zijn (CGVS, p. 11). U hebt het ook nooit iemand gevraagd wat die problemen precies waren en houdt het vaagweg op: "Mijn grootvader en vader wisten het, want mijn grootvader was in het leger, dus misschien waarschijnlijk hadden ze daardoor problemen en gingen ze weg" (CGVS, p. 11). U weet niet of de Taliban uw grootvader of iemand anders van uw familie ooit bedreigd hebben omwille van het werk van uw grootvader in het leger (CGVS, p. 15) en hebt het ook nooit aan iemand gevraagd (CGVS, p. 15). Omwille van bovenstaande kan er aan uw persoonlijke vrees voor vervolging als familielid van uw grootvader, van wie u al niet geloofwaardig kan maken dat die in het leger werkte (zie boven), geen geloof worden gehecht. Zelfs indien er wel geloof zou worden gehecht aan zijn voorgehouden werk, is er op basis van uw documenten die stellen dat uw grootvader in 1970 het leger verliet, nauwelijks een reden om aan te nemen dat hij in het kader van zijn vroegere werk nog enige problemen zou hebben gekend wanneer u en uw familie Afghanistan verlieten wanneer u zes of zeven was (CGVS, p. 13) – wat overeenkomt met 2008 of 2009. Omwille van het feit dat u niet aantoont dat uw familie in het verleden ooit effectief problemen had omwille van het werk van

uw grootvader, kan niet aangenomen worden dat u of uw familie hierdoor nog problemen zouden kennen bij eventuele terugkeer naar Afghanistan.

Daarnaast haalt u aan dat u, samen met uw paternale oom [A.] posts op Facebook plaatst die kritisch zijn voor de Taliban, waardoor u eveneens problemen met de Taliban vreest (CGVS, p. 11-12). U deelde zelf twee posts met uw eigen profiel: over een vader en zoon die werden doodgeschoten, en over het gebrek aan sociale zekerheid in Afghanistan (CGVS, p. 12-13; zie administratief dossier, groene map, document 10). U deelde een artikel van nieuwswebsite Zawia News over een man die zijn pensioen niet kreeg uitbetaald door de Taliban, en een tekst in verband met een vader en zoon die werden geslagen en stierven (zie administratief dossier, groene map, document 10; CGVS, p. 12-13). Daarnaast verklaart u dat u ook posts plaatste met het profiel van uw paternale oom (CGVS, p. 12; zie administratief dossier, groene map, document 11). Op het account van uw paternale oom staan er verschillende nieuwsartikelen en posts in verband met nieuwswontwikkelingen in Afghanistan (zie administratief dossier, groene map, document 11). Er staan daarbij telkens reacties van uw paternale oom, waarin hij de Taliban negatief beoordeelt, uitlacht of zegt dat de Taliban gevangen genomen moeten worden (zie administratief dossier, groene map, document 11). U stelt echter dat de Taliban nog nooit hebben duidelijk gemaakt dat ze u of uw paternale oom daarvoor zouden vervolgen (CGVS, p. 12). Er is bovendien geen reden om aan te nemen dat de Taliban u verantwoordelijk zouden houden voor de posts op het account van uw paternale oom, als ze dat al zouden doen bij de posts die u wel met uw eigen profiel plaatste, wat u evenmin geloofwaardig weet te maken. Uw advocaat haalt aan dat uw familie u ook had gevraagd met die posts te stoppen, omdat dat ook voor hen problemen kan veroorzaken (CGVS, p. 21). De Taliban heeft echter niet aan uw familie laten weten dat ze daardoor problemen zullen veroorzaken (CGVS, p. 21). U stelt dat uw familie dat aan u vroeg omdat uw maternale oom, die vroeger voor de Amerikanen in Afghanistan werkte en zich nu in Afghanistan verborgen houdt, daardoor problemen vreest (CGVS, p. 21). Uit uw verklaringen hierover blijkt echter geenszins dat uw achtergebleven familie hierdoor effectief reeds enige problemen zou gekend hebben met de taliban (CGVS, p. 21).

Over uw maternale oom die vroeger voor de Amerikanen zou gewerkt hebben, moet nog benadrukt worden dat ook uw verklaringen hieromtrent niet kunnen volstaan om aanleiding te geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus in uw hoofde. Uw verklaringen over die maternale oom zijn namelijk bijzonder vaag. U stelt dat hij "tolk of zoiets" was, maar hebt geen documenten van hem meegebracht (CGVS, p. 21). U weet ook niet met zekerheid te zeggen of uw maternale oom enige concrete problemen heeft gekend (CGVS, p. 21-22). Gevraagd om welke reden uw maternale oom Afghanistan niet verlaat, stelt u dat zijn familie, werk en begraven ouders in Afghanistan zijn (CGVS, p. 22). Geconfronteerd met het feit dat hij in Afghanistan het risico loopt problemen te hebben met de Taliban – omwille van zijn voorgehouden voormalige job – stelt u slechts dat de Taliban naar zijn huis gaan, maar dat hij niet thuis is (CGVS, p. 22; zie administratief dossier, groene map, document 17). Daarmee kan u echter nog niet uitklaren om welke reden hij Afghanistan niet ontvlucht als hij daar door de Taliban gezocht wordt, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen over zijn problemen ondergraft. Tegelijkertijd wordt zo de geloofwaardigheid ondergraven van het feit dat u in verband met uw maternale oom enige problemen met de Taliban zou dienen te vrezen (CGVS, p. 21).

Omwille van uw vage verklaringen over uw maternale oom – zijn werk en problemen (zie boven) – kan daaruit evenmin een vrees voor vervolging in uw hoofde worden afgeleid. U slaagt er immers in de eerste plaats al niet in aannemelijk te maken dat die maternale oom zelf geconfronteerd wordt met enige vervolging.

Dat uw paternale oom [A.] (DVZ 8.152.396 & CGVS 15/31015), hier in het verleden wel een internationale beschermingsstatus kreeg toegewezen, is niet voldoende om te kunnen leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus in uw hoofde. Elk verzoek om internationale bescherming moet op zijn eigen merites, en op basis van de heersende veiligheidsomstandigheden in het land van herkomst, worden beoordeeld. Daarnaast dient er opgemerkt te worden dat uw paternale oom de subsidiaire beschermingsstatus kreeg toegewezen en zich op een volkomen ander asielrelaas baseerde, waarbij hij zich geenszins baseerde op een eventuele militaire achtergrond van uw familie (zie administratief dossier, blauwe map, beslissing [A.]). Uit het feit dat uw paternale oom indertijd wel een internationale beschermingsstatus kreeg toegekend, kan daarom niet automatisch volgen dat u ook zelf momenteel nood zou hebben aan internationale bescherming.

Over de zoon van uw maternale oom, [H.D.] (DVZ 9.372.455 & CGVS 22/10713), met wie u samenwoont (CGVS, p. 3 en 14), dient te worden opgemerkt dat die zich momenteel nog in de procedure van zijn verzoek om internationale bescherming bevindt.

De overige documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. De identiteitsdocumenten van u, uw vader, moeder en familie (paspporten, taskara's en Proof of

Registrationkaarten; zie administratief dossier, groene map, 1-5) kunnen hoogstens jullie nationaliteit, herkomst, identiteit en verblijf in Pakistan aantonen. Over de opmerkingen op de notities van uw persoonlijk onderhoud die achteraf nog werden doorgestuurd door uw advocaat (zie administratief dossier, groene map, document 17), en die betrekking hadden op deze motivering, wordt verderop aangegeven om welke reden deze opmerkingen niet in staat waren de ongeloofwaardigheden in uw relaas uit te klaren (zie verder). De overige opmerkingen aangehaald door uw advocaat, hebben geen betrekking op deze motivering, en kunnen derhalve ook niets veranderen aan de beoordeling van het CGVS.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig **artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus**

Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan**

Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **EUAA COI**

Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op

en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern

ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig **artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk

voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsvername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede

waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld

dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)

[PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf),

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de **COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen**.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om

duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of

niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op uw verklaringen in verband met uw leven, sociaal netwerk en schoolgang in Afghanistan en Pakistan voor uw vertrek naar België (zie boven), kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van een jaar en elf maanden in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit uw verdere verklaringen over uw leven in België blijkt bovendien allerm minst dat uw posts tegen de Taliban een onderbouwde uiting zijn van uw politieke opvattingen, identiteit of morele integriteit, waardoor u op die basis een vrees voor vervolging ten opzichte van de Taliban zou dienen te koesteren. In België houdt u zich immers allerm minst bezig met politieke activiteiten gericht tegen de Taliban, of die door de Taliban negatief gepercipieerd kunnen worden (CGVS, p. 16-18). Evenmin hield u zich in Afghanistan of Pakistan met dergelijke zaken bezig (CGVS, p. 5-9). Herhaaldelijk gevraagd of er bepaalde ideeën of meningen van u, over de wereld of de samenleving, zijn veranderd door uw verblijf in België, verwijst u slechts naar het feit dat u hier hebt kunnen leren en nog verder wil studeren en bijleren (CGVS, p. 18). Dat wijst er evenmin op dat u zich door uw verblijf in België sterk gepolitiseerde opvattingen hebt eigen gemaakt, waardoor u in geval van terugkeer naar Afghanistan problemen zou kunnen krijgen met de Taliban. Het loutere delen van enkele posts op sociale media volstaat dan ook niet opdat kan worden aangenomen dat deze een veruitwendiging vormen van overtuigingen die bijzonder belangrijk zijn voor u en die een wezenlijk bestanddeel vormen van uw identiteit of zijn morele integriteit. Evenmin toont u aan dat de inhoud van uw sociale media van die aard is dat het onoverkomelijk zou zijn voor uw identiteit of morele integriteit om bij terugkeer naar Afghanistan de inhoud van uw sociale media te wissen of de volledige accounts te verwijderen. Er liggen verder ook geen indicaties voor dat de Taliban op heden kennis zou hebben van uw persoonlijke activiteiten op sociale media (CGVS, p. 12 en 21).

Ook uit uw verklaringen over de activiteiten van uw paternale oom, kan niet worden afgeleid dat u door zijn activiteiten in België een gegronde vrees voor vervolging ten opzichte van de Taliban dient te koesteren. U legt echter verschillende documenten in verband met zijn bezigheden in België neer (CGVS, p. 19) en uw advocaat werpt op dat u ook risico loopt omwille van zijn bezigheden in België (CGVS, p. 21). Uw paternale oom werkt in een fabriek en speelt voor de rest cricket met zijn Afghaanse vrienden (CGVS, p. 18) of rijdt rond als Uberchauffeur (CGVS, p. 19). U legt foto's neer van uw paternale oom met Charles Michel en een Belgische generaal (zie administratief dossier, groene map, document 12), maar weet niet in welke omstandigheden die foto's precies genomen werden en om welke reden uw paternale oom met hen op reis naar Afrika ging (CGVS, p. 19). U legt verder enkele documenten neer in verband met acties die uw paternale oom [A.] opzette om geld in te zamelen voor Afghaanse vrouwen en meisjes of Afghaanse vluchtelingen in België (zie administratief dossier, groene map, document 12). Uit uw verklaringen blijkt echter allerm minst dat u betrokken bent bij die activiteiten (CGVS, p. 19), waardoor er niet kan worden aangenomen dat u problemen met de Taliban zal hebben omwille van de activiteiten van uw paternale oom.

Uw advocaat onderstreept bovendien in de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud dat het uw oom is die die acties op poten zet, niet u (zie administratief dossier, groene map, document 17). Omwille van uw vage verklaringen over de activiteiten van uw oom hier, kan er niet geconcludeerd worden dat u omwille van zijn bezigheden in België een persoonlijke vrees voor vervolging in Afghanistan zou dienen te koesteren.

Ook wat uw overige verklaringen over uw eigen leven in België betreft, kan er allerm minst worden geconcludeerd dat uw verblijf in België aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging ten opzichte van de Taliban. U stelt in België naar school te gaan, te werken in een restaurant, naar de fitness te gaan en via de VDAB opleidingen te volgen (CGVS, p. 16), zaken waarvoor u eveneens documenten neerlegt (zie administratief dossier, groene map, documenten 13-15). Het feit dat u hier naar school gaat, werkt, sport of opleidingen volgt, volstaat echter niet om aan te nemen dat u dermate veranderd en vervreemd zou zijn dat u zich niet meer in Afghanistan zou kunnen vestigen. U stelt in België alleen om te gaan met uw paternale oom [A.] en neef [H.D.] (CGVS, p. 16), met wie u eveneens samen woont (CGVS, p. 3). Daaruit kan evenmin worden afgeleid dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse normen en waarden. Wel verklaart u dat u hier een vriendin hebt, [N.], maar uit uw vage en algemene verklaringen blijkt dat er allerm minst geloof aan jullie voorgehouden relatie kan worden gehecht. U stelt dat jullie momenteel een vriendschapsrelatie hebben, maar later willen trouwen (CGVS, p. 17). U stelt dat ze van Marokko komt, maar kan slechts Maghrib noemen wanneer u wordt gevraagd waar ze specifiek vandaan komt (CGVS, p. 17). Aangezien Maghrib slechts het Arabische woord voor Marokko is (zie administratief dossier, blauwe map, Wikipediapagina Morocco), geeft die verklaring geen blijk van diepgaande kennis over de achtergrond van [N.]. U weet bovendien ook niet om welke reden ze naar België is gekomen (CGVS, p. 17) en stelt dat ze hier nog maar zes tot zeven maanden is en nog geen documenten heeft (CGVS, p. 17). Gevraagd wat zij leuk vindt aan u en wat u leuk vindt aan haar, verwijst u telkens in algemene zin naar respect voor elkaar (CGVS, p. 17). Gevraagd om een concreet voorbeeld, legt u uit dat als u iets fout zegt, ze u respecteert en dat negeert (CGVS, p. 17). U kan echter geen specifiek voorbeeld geven van iets dat u fout zou hebben gezegd (CGVS, p. 17), wat de oppervlakkigheid van uw verklaringen onderstreept. Gevraagd waar jullie over spreken, legt u uit dat zij op dit moment de taal niet goed kent, maar dat al jullie gesprekken over huwelijk gaan (CGVS, p. 17). Ook dat geeft de oppervlakkige vaagheid van uw verklaringen over jullie voorgehouden relatie goed weer. U leerde haar kennen op school (CGVS, p. 16) en stelt dat ze niet is als andere meisjes, maar gevraagd wat haar anders maakt dan andere meisjes uit uw school, verklaart u slechts vaagweg: "Mijn hart viel voor haar" (CGVS, p. 17). Uit bovenstaande vage verklaringen kan dan ook allerm minst worden vastgesteld dat u een diepgaande relatie met [N.] hebt. Evenmin kan dan worden aangenomen dat die voorgehouden relatie uw mogelijkheid om zich in Afghanistan opnieuw aan te passen aan de vigerende normen en waarden, in de weg staat, of dat u door die relatie enige problemen met de Taliban zou dienen te vrezen bij terugkeer.

Wat uw leven in België betreft, wijst uw advocaat erop dat u haar een hand geeft en u zelf ook verklaart dat mensen in België elkaar anders behandelen (CGVS, p. 20), wat een aanwijzing is voor het feit dat uw leven veranderd is in België en er in dat opzicht duidelijke verwestering is (CGVS, p. 21). Uw advocaat onderstreept die zaken eveneens in de opmerkingen op de notities van uw persoonlijk onderhoud (zie administratief dossier, groene map, document 17). Uit uw eigen verklaringen blijkt echter allerm minst dat u zich bij een terugkeer naar Afghanistan niet meer zal kunnen aanpassen aan de aldaar vigerende waarden en normen, zoals hierboven besproken. Ook de opmerking van uw advocaat dat u in een restaurant werkt waar het voedsel niet halal is (CGVS, p. 21), kan in dat verband allerm minst volstaan. Het loutere gegeven dat u in het kader van uw tewerkstelling in contact komt met voedsel dat niet halal is, volstaat op zich niet teneinde aan te nemen dat u de hiermee samenhangende westerse waarden en normen die ingaan tegen de door de Taliban vormgegeven Afghaanse waarden en normen op dit vlak, daadwerkelijk heeft geïnternaliseerd, en dit dermate dat er in uw hoofde sprake zou zijn van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen.

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond, of dat u een specifiek profiel heeft dat het

risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De commissaris-generaal heeft middels haar nota van 12 april 2024 de Raad verzocht om de zaak met rolnummer RvV 312 726 / IV te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Verzoeker heeft de Raad op 18 april 2024 gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van zijn dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op het bezwaar van verzoeker, wordt geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

3. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van artikel 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de Vreemdelingenwet, van artikel 17 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering) en van de beginselen van behoorlijk bestuur, zijnde de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Aangaande zijn profiel zet verzoeker uiteen dat hij sinds zijn zes à zeven jaar buiten Afghanistan verblijft en hij tot 2021 in Pakistan heeft verbleven. Hij merkt op dat zijn verblijf in Pakistan niet betwist wordt door de commissaris-generaal. Verwijzend naar de EUAA *Country Guidance* van januari 2023 meent hij dat het heen en weer gereis tussen Afghanistan en Pakistan niet betekent dat het voor Afghanen, die lange tijd in Pakistan verbleven hebben, zomaar mogelijk zou zijn om terug te keren naar Afghanistan. Hij benadrukt dat hij zelf heeft toegegeven dat hij zich bij de DVZ vergist had over het jaar dat hij Afghanistan verlaten zou hebben en dat hij bewijzen heeft neergelegd van zijn verblijf in Pakistan die dateren van vóór 2015. Hij vervolgt dat de Afghaanse gemeenschap in Pakistan niet kan vergeleken worden met de samenleving onder het talibanregime, dat het niet vanzelfsprekend is om terug te keren naar Afghanistan vanuit Pakistan en citeert uit de COI Focus "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban" van 14 december 2023 en rapporten van het UNHCR. Hij besluit dat zijn verblijf in Pakistan wel degelijk een reden is waarom hij vervolging riskeert in geval van terugkeer.

Aangaande zijn kritiek op sociale media ten aanzien van de taliban stelt hij, opnieuw verwijzend naar de COI Focus van 14 december 2023, dat er diepgaande controles zijn van Afghanen die terugkeren uit het Westen. Omdat hij zich openlijk kritisch uitte ten opzichte van de taliban, meent hij dat hij een ernstig risico op vervolging loopt.

Hij wijst vervolgens op een misverstand in de vertaling waarbij hij benadrukt dat zijn oom, die voor de Amerikanen heeft gewerkt, zijn aangetrouwde paternale en niet zijn maternale oom is. Hij voegt bij zijn verzoekschrift bewijzen van de tewerkstelling van zijn oom voor DAI, een internationaal ontwikkelingsbedrijf uit de VS. Hij stipt aan dat de visumaanvraag van zijn oom werd goedgekeurd door de Verenigde Staten en dat hij de bewijzen hiervan zal neerleggen bij aanvullende nota.

Vervolgens voert verzoeker aan dat hij een verhoogd risico op vervolging loopt omdat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban als "verwesterd" zou worden gepercipieerd ten gevolge van zijn verblijf in Pakistan en Europa. Hij voegt toe dat zijn gezin erom bekend staat gekant te zijn tegen het talibanregime

gelet op het werk van zijn maternale oom en de kritiek die hij en zijn paternale oom geuit hebben ten aanzien van de taliban op sociale media. Na een theoretische uiteenzetting van het begrip verwestering, een verwijzing naar objectieve informatiebronnen over de vervolging van verwesterde Afghanen door de taliban en de toepasselijke gronden voor vervolging, wijst verzoeker op de individuele elementen van zijn gepercipieerde verwestering. Hij preciseert dat hij als kind met zijn familie van Afghanistan naar Pakistan verhuisd is en dat hij Pakistan heeft verlaten in 2021, toen hij net 19 jaar oud was. Hij voegt toe dat hij in België naar school gaat, in een restaurant werkt, opleidingen volgt via de VDAB en bij zijn nonkel verblijft, die internationale bescherming geniet. Hij wijst erop dat hij een vriendin heeft uit Marokko en dat hij zich kritisch uit ten opzichte van de taliban op sociale media. Hij benadrukt dat uit de door hem aangehaalde objectieve informatie absoluut niet blijkt dat het vereist is dat iemand een sterk politiek profiel moet hebben om problemen te kennen in geval van terugkeer. Volgens hem betwist de commissaris-generaal niet dat zijn paternale oom activiteiten heeft die volledig haaks staan op de ideeën van de taliban; zij stelt louter dat hij niet betrokken is bij deze activiteiten. Hij is in dit verband de mening toegedaan dat, ook al zou hij niet rechtstreeks betrokken zijn bij de activiteiten van zijn oom, hun samenwonen alsook het gegeven dat hij hem aanziet als een vaderfiguur, maken dat hij door hem beïnvloed wordt, zeker gezien zijn jonge leeftijd. Zijn jarenlange verblijf buiten Afghanistan zal volgens hem onmiddellijk opvallen in geval van terugkeer. Ook zijn verblijf in Europa, zijn open houding en zijn kritiek op de taliban zal naar voren komen. Hij wijst tot slot op rechtspraak van de Raad.

Verzoeker werpt voorts op dat hij de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend ten gevolge van de actuele socio-economische situatie waarin Afghanistan is beland na de machtsovername. Verwijzend naar verschillende bronnen, zet hij uiteen dat Afghanistan momenteel een diepgaande humanitaire en economische crisis kent en dat dit niet betwist wordt door de commissaris-generaal. Verzoeker betwist dat de humanitaire crisis te wijten zou zijn aan objectieve factoren of onopzettelijk zou zijn en stelt dat de natuurrampen en terugkerende droogte, die ook een rol spelen in de crisis, niet maken dat de huidige crisis daar overwegend aan te wijten is. Verwijzend naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) stelt hij dat de economische crisis wel degelijk een schending vormt van artikel 3 van het EVRM en dat dit aanleiding kan geven tot het toekennen van subsidiaire bescherming, zeker in combinatie met zijn jonge leeftijd. Hij vervolgt dat de huidige humanitaire crisis in Afghanistan duidelijk het gevolg is van het optreden van actoren. Er anders over oordelen zou er volgens hem op neerkomen dat de toepassing van artikel 48/4 §2, b) van de Vreemdelingenwet onmogelijk wordt en dat deze beschermingsbepaling inhoudsloos wordt, terwijl deze bepaling net in het leven werd geroepen om een menswaardig bestaan te bieden aan personen die een ernstige humanitaire crisis ontvluchten. Hij beklemtoont dat de commissaris-generaal nagelaten heeft rekening te houden met zijn individuele situatie; zijn hele familie bevindt zich in Pakistan, hij heeft al heel lang niet in Afghanistan gewoond en hij zal geen menswaardig leven kunnen leiden in geval van terugkeer naar Afghanistan. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker om de toepassing van een niet-terugleidingsclausule en om een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de EU te stellen over de draagwijdte die dient gegeven te worden aan artikel 15 b) van de Kwalificatierichtlijn, zijnde de kwestie van ernstige schade in het geval van een ernstige humanitaire crisis waartoe actoren een duidelijke bijdrage hebben geleverd.

4. Nieuwe stukken

4.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgend (nieuw) stuk:

- Bewijzen van het werk van zijn oom, R.D.

4.2. Op 20 juni 2024 maakt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan zij telkens de weblink vermeldt:

- EUAA COI Query *Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 4 november 2022;
- EUAA *Country Guidance: Afghanistan* van januari 2023;
- EUAA *Afghanistan Security Situation* van augustus 2022;
- EASO *Afghanistan Country Focus* van januari 2022;
- EUAA *Country Guidance: Afghanistan* van mei 2024;
- EUAA *Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city* van augustus 2022;
- EASO *Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City* van augustus 2020;
- EUAA *Afghanistan Targeting of individuals* van augustus 2022;
- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan* van juni 2023;
- COI *Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban* van 14 december 2023;
- EUAA COI Query *Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024.

4.3. Op 25 juni 2024 maakt verzoeker een aanvullende nota over overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarbij hij volgende nieuwe stukken voegt:

- Facebookpost 16 juni 2024 ZAWIA news met vertaling;
- Facebookposts van de Afghaanse culturele vereniging Leuven ;
- Deelnameattest basispakket ;
- Attest mevrouw B., CBE Leuven ;
- Attest zaakvoerder La Favola + loonfiches ;
- Menu La Favola ;
- Deelcertificaat wiskunde ;
- Attest mevrouw M. ;
- Attest mevrouw D. met kopie van de ID-kaart;
- Attest mevrouw B.;
- Attest de heer H.;
- Attest de heer M.A..

4.4. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waarbij hij volgend stuk voegt:

- Facebookpost van 17/06/2024.

5. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

5.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.4.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker heeft Afghanistan op jonge leeftijd verlaten omdat zijn grootvader voor het Afghaanse leger werkte en daardoor problemen kende met de taliban. Hij heeft Pakistan, waar hij verbleef na zijn vertrek uit Afghanistan, verlaten vóór de machtsovername omdat hij er problemen kreeg met de Pakistaanse autoriteiten. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de taliban omdat hij samen met zijn oom kritische berichten geplaatst heeft op Facebook.

5.4.2. De commissaris-generaal weigert middels de bestreden beslissing verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen en baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- (i) De vaststelling dat verzoeker zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt zijn algemene geloofwaardigheid in ernstige mate;
- (i) Het loutere gegeven enige tijd in Pakistan te hebben verbleven, is onvoldoende om een nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeker vast te stellen, te meer gezien hij (a) tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn vertrekmoment uit Afghanistan naar Pakistan; (b) door zijn jarenlange deelname aan het Afghaanse gemeenschapsleven zowel in Afghanistan als Pakistan, reeds gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen;
- (ii) Er kan geen geloof gehecht worden aan het werk van verzoekers grootvader bij het leger nu (a) hij hier vage en bijzonder beperkte verklaringen over aflegt; (b) bij de DVZ had verklaard dat het zijn vader was die bij het leger werkte; (c) het militair document niet bij machte is de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn grootvaders werk te herstellen;
- (iii) Verzoeker toont niet aan dat zijn familie in het verleden ooit effectief problemen had omwille van het werk van zijn grootvader, waardoor niet kan worden aangenomen dat hij of zijn familie hierdoor nog problemen zouden kennen bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan;
- (iv) Verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn familie effectief reeds enige problemen heeft gekend met de taliban door de kritische *Facebookposts* van zichzelf en zijn paternale oom in België;
- (v) Er kan geen geloof gehecht worden aan de vroegere werkzaamheden van verzoekers maternale oom bij de Amerikanen daar (a) hij gebrekkige en vage verklaringen aflegt over deze tewerkstelling; (b) zijn oom tot op heden nog in Afghanistan verblijft; (c) hij niet aannemelijk maakt dat zijn oom zelf te maken heeft met enige vervolging;
- (vi) Uit het feit dat verzoekers paternale oom wel een internationale beschermingsstatus in België kreeg toegekend, kan niet automatisch volgen dat hij zelf ook nood zou hebben aan internationale bescherming, gezien zijn oom een subsidiaire beschermingsstatus kreeg toegekend en zich op een volkomen ander asielrelaas baseerde, waarbij hij geenszins melding maakte van een militaire achtergrond van zijn familie;
- (vii) De door verzoeker neergelegde documenten kunnen deze vaststellingen niet wijzigen, nu (a) zijn identiteitsdocumenten en die van zijn vader, moeder en de familie (paspoorten, taskara's en *Proof of Registration*kaarten) hoogstens hun nationaliteit, herkomst, identiteit en verblijf in Pakistan kunnen aantonen; (b) de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud niets kunnen veranderen aan de beoordeling van de commissaris-generaal;
- (viii) Gelet op verzoekers verklaringen in verband met zijn leven, sociaal netwerk en schoolgang in Afghanistan en Pakistan vóór zijn vertrek naar België, kan niet worden aangenomen dat hij, na een verblijf van één jaar en elf maanden in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer;
- (ix) Uit verzoekers verklaringen blijkt niet dat zijn *posts* op Facebook tegen de taliban een onderbouwde uiting zijn van zijn politieke opvattingen, identiteit of morele integriteit. Bovendien liggen er geen indicaties voor dat de taliban op heden kennis zouden hebben van verzoekers persoonlijke activiteiten op sociale media;
- (x) Er kan niet geconcludeerd worden dat verzoeker een gegronde en persoonlijke vrees voor vervolging heeft omwille van de activiteiten van zijn paternale oom in België gezien (a) hij hierover vage verklaringen aflegt en (b) hij zelf niet betrokken is bij deze activiteiten;

(xi) Het feit dat verzoeker in België naar school gaat, omgaat met zijn paternale oom A. en neef H.D., werkt, sport of opleidingen volgt, volstaat niet om aan te nemen dat hij dermate veranderd en vervreemd zou zijn dat hij zich niet meer in Afghanistan zou kunnen vestigen;

(xii) Er kan geen geloof gehecht worden aan verzoekers beweerde relatie met een Marokkaans meisje in België, noch dat die voorgehouden relatie zijn mogelijkheid om zich in Afghanistan opnieuw aan te passen aan de vigerende normen en waarden, in de weg staat, of dat hij door die relatie enige problemen met de taliban zou dienen te vrezen bij terugkeer;

(xiii) Het loutere gegeven dat hij in het kader van zijn tewerkstelling in contact komt met voedsel dat niet halal is, volstaat op zich niet teneinde aan te nemen dat hij de hiermee samenhangende westerse waarden en normen die ingaan tegen de door de taliban vormgegeven Afgaanse waarden en normen op dit vlak, daadwerkelijk heeft geïnternaliseerd, en dit dermate dat er in zijn hoofde sprake zou zijn van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen.

5.4.3. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij een verhoogd risico op vervolging loopt omdat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban als “verwesterd” zal worden gepercipieerd ten gevolge van zijn verblijf in Pakistan en Europa. Hij herhaalt dat zijn gezin erom bekend staat tegen het talibanregime gekant te zijn omwille van het werk van zijn maternale oom alsook de kritiek die hijzelf en zijn paternale oom geuit hebben op de taliban op sociale media. Hij voegt toe dat hij in België naar school gaat, in een restaurant werkt, opleidingen volgt via de VDAB en een Marokkaanse vriendin heeft. Hij wijst tot slot op zijn verblijf bij zijn paternale oom, die internationale bescherming geniet en deelneemt aan activiteiten die volledig haaks staan op de ideeën van de taliban. Hij stelt dat hij, ook al zou hij niet rechtstreeks betrokken zijn bij deze activiteiten, beïnvloed wordt door deze ideeën, gelet op zijn jonge leeftijd, hun samenwonen en het feit dat zijn oom fungeert als vaderfiguur.

5.4.3.1. Waar verzoeker erop wijst dat hij bij terugkeer naar Afghanistan het risico loopt om als verwesterd te worden beschouwd, kan op basis van de beschikbare objectieve landeninformatie, volgende analyse worden gemaakt.

5.4.3.1. De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afgaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het ‘*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘*Taliban General Directorate of Intelligence*’ (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afgaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa’s over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de*

facto-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA *Afghanistan security situation*, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 27). De

plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de *American University of Afghanistan* wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 53-55; *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de

plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *Afghanistan: targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "verraders" of "ongelovigen".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA *Country Guidance* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA *Country guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61).

5.4.3.2. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoekers verblijf in Pakistan niet betwist wordt. Hoewel de commissaris-generaal gevolgd wordt dat verzoeker geen duidelijk zicht biedt op het moment dat hij vanuit Afghanistan naar Pakistan verhuisd is, blijkt uit de leeftijdtest, die zich in het administratief dossier bevindt, dat hij op het moment dat hij Pakistan verliet, namelijk ongeveer twee maanden vóór de machtsovername, negentien jaar was (NPO, p. 6 en AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 01.07.22, punt 42). Hij was negentien jaar toen hij in België aankwam, heeft heden de leeftijd van tweeëntwintig jaar en verblijft bijna tweeënhalf jaar in België. Dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij reeds sinds 2008-2009 vanuit Afghanistan verhuisd is naar Pakistan (NPO, p. 5), doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker reeds gedurende meerdere jaren, namelijk minstens sinds 2015 - voortgaande op zijn verklaringen afgelegd bij de DVZ (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 01.07.22, punt 10 en 42) - niet meer in Afghanistan verbleven heeft. Hieruit volgt aldus dat hij zich reeds meer dan negen jaar buiten Afghanistan bevindt en hij er sinds dertienjarige leeftijd niet meer naar is teruggekeerd. Daargelaten de vaststelling dat het loutere gegeven enige tijd in Pakistan te hebben verbleven niet voldoende is om een nood aan internationale bescherming vast te stellen, betreft dit wel degelijk een element dat meegenomen dient te worden in het kader van een toekomstgerichte beoordeling. In de EUAA *Country Guidance* van mei 2024 (p. 94-95) wordt immers aangestipt dat het niet vertrouwd zijn met Afghaanse normen en verwachtingen en het gebrek aan een ondersteunend netwerk een bijkomende hindernis kan zijn om onderdak of werk te vinden, wat nog versterkt wordt door het feit dat Afghanen die lange tijd buiten Afghanistan gewoond hebben een sterk accent kunnen hebben.

Thans dringt zich een toekomstgerichte beoordeling op van de vrees voor vervolging wegens verzoekers langdurig verblijf buiten Afghanistan en van tweeënhalf jaar in België. Het is immers een algemeen principe dat de beoordeling van de vluchtelingenstatus, de 'vrees voor vervolging' (artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet) een toekomstgericht onderzoek vereist. Bescherming dient niet alleen te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd. Tevens moet ook rekening worden gehouden met hun persoonlijke situatie die sinds het nemen van de bestreden beslissing is geëvolueerd.

Hoewel verzoeker reeds negentien jaar en meerderjarig was bij aankomst in België en dus zijn vormende jaren buiten België of Europa heeft doorgebracht, kan *in casu* geen abstractie worden gemaakt van de door hem bijgebrachte documenten waaruit zijn actieve deelname aan de Belgische samenleving blijkt alsook dat hij zich in België in een schoolse omgeving bevindt. Gelet op de uiteenlopende profielen van de opstellers van de getuigenissen en stukken, alsook het feit dat deze brieven verschillende omstandigheden toelichten, kan hieraan een zekere bewijswaarde inzake het voorgehouden profiel worden toegekend. De bijgebrachte documenten en de afgelegde verklaringen tonen, zoals *infra* uiteengezet, samen aan dat verzoeker sinds zijn aankomst is ondergedompeld in de Belgische samenleving. Uit zijn verklaringen en de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verzoeker zich openstelt voor de Europese en Belgische cultuur.

Verzoeker legt inschrijvingsformulieren en deelcertificaten neer waaruit blijkt dat hij tijdens het schooljaar 2022-2023 verschillende modules volgde en kon afronden (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 13). Hij legt ook studentencontracten en loonbrieven neer, waaruit blijkt dat hij al sinds 2022 actief is op de Belgische arbeidsmarkt (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 14). Verzoeker wordt hierin omschreven als een gemotiveerde cursist en als een aanwinst voor het team omdat hij sinds 2022 een job heeft bij hetzelfde bedrijf. Voorts liggen er getuigenissen voor waarin verzoekers begeleiders, werkgever en meter hem omschrijven als een geïnteresseerde jongeman met een enorm doorzettingsvermogen, die zijn werk combineert met het volgen van lessen, die meedraait in de maatschappij en die wordt aanzien als een gewaardeerd werknemer waarop je kan rekenen. Zijn meter geeft aan onder de indruk te zijn van de snelheid waarmee hij zich heeft aangepast aan de gewoontes en gebruiken in België (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 15).

Bij zijn aanvullende nota voegt hij een getuigenverklaring van zijn leerkracht wiskunde. Hij wijst op verzoekers evolutie en zet uiteen dat verzoeker waarden zoals gendergelijkheid en openheid naar anderen heeft kunnen ontdekken tijdens de lessen en dat hij zich deze eigen heeft gemaakt (aanvullende nota, stuk 5). Een andere leerkracht getuigt dat verzoeker een integer persoon is die graag andere mensen helpt, die het belangrijk vindt om deel uit te maken van de Belgische samenleving en erg geïnteresseerd is in onze maatschappij, cultuur en gewoonten. Hij stelt verzoeker voor als iemand die heel gedreven is om te werken en Nederlands te leren (aanvullende nota, stuk 9). Verzoekers schoolse inspanningen en positieve evolutie *qua* taal en integratie - en dit ondanks zijn meerderjarige leeftijd bij aankomst in België -, worden ook weerspiegeld in zijn deelname attest 'wijzer op weg' (aanvullende nota, stuk 3), het deelcertificaat module open wiskunde (aanvullende nota, stuk 7), de getuigenis van zijn begeleider van de conversatiegroep 'Kom binnen', die benadrukt dat verzoeker voortdurend contact zoekt met Vlamingen om onze cultuur beter te leren kennen (aanvullende nota, stuk 11) en de getuigenis van de trajectbegeleider bij CLW Woluwe, die benadrukt dat verzoeker bewust voor een intensief en vermoeiend programma heeft gekozen, waarmee hij een wil en motivatie toont om zo snel mogelijk deel uit te maken van een maatschappij waarin hij gelooft (aanvullende nota, stuk 10). De educatief medewerker en trajectbegeleider van Ligo geeft aan dat verzoeker heel goed meedraait in een groep mensen van verschillende achtergronden en veel begrip en inzicht heeft voor diverse

culturen. Hij beschrijft verzoeker als een gemotiveerd persoon om de taal te leren, iemand die wil communiceren met de mensen om zich heen en als iemand die zich er zeer van bewust is dat de taal een noodzakelijk onderdeel is om een beter begrip te krijgen van de cultuur en de maatschappij waarin hij wil integreren. Zijn inspanningen bij het volgen van aanvullende cursussen, zoals wiskunde, versterken zijn vaardigheden op de arbeidsmarkt. Zijn begeleider wijst er nog op dat verzoeker zijn taaltraject combineert met avondwerk en dat hij regelmatig deelneemt aan de praatgroep 'Kom Binnen' (aanvullende nota, stuk 4). Verzoekers werkgever prijst verzoeker nog als een onschatbaar lid van het team en wijst hem een cruciale rol toe in het succes van zijn zaak wegens zijn toewijding en professionaliteit. Verzoeker wordt omschreven als een betrouwbare en competente kracht en als inspiratiebron voor het hele team gezien zijn positieve houding en teamwork (aanvullende nota, stuk 5).

Daarnaast legt verzoeker uit dat hij beïnvloed wordt door de activiteiten van zijn oom (NPO, p. 18-19 en AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 12), met wie hij samenwoont en die voor hem fungeert als een vaderfiguur. Ter terechtzitting wordt verzoeker door zijn oom vergezeld en wordt erop gewezen dat deze inmiddels de Belgische nationaliteit heeft verworven. Dit laatste vindt ook steun in de stukken gevoegd bij zijn aanvullende nota (aanvullende nota, stuk 10) en wordt niet betwist – de commissaris-generaal is immers niet verschenen ter terechtzitting. In een schriftelijke verklaring zet zijn oom uiteen dat hij in een drukkerij werkt, maar daarnaast werkzaam is als vrijwilliger taalhulp bij de stad Leuven en voorzitter is van de Afghaanse culturele vereniging in Leuven, die geregistreerd staat bij de dienst diversiteit en gelijke kansen (aanvullende nota, stuk 12). Een trajectbegeleider bij CLW Woluwe getuigt dat verzoeker opkijkt naar zijn oom en veel vertrouwen in hem heeft omdat hij een goede baan heeft, hij de Belgische nationaliteit heeft verkregen, hij actief is in verschillende organisaties en een brede vriendenkring heeft, waaronder veel Belgen (aanvullende nota, stuk 10). Dat zijn oom *posts* op Facebook plaatst, die kritisch zijn voor de taliban en verzoeker deze *posts* ook zelf deelt, waarvan hij bij zijn aanvullende nota nog stavingstukken voegt (aanvullende nota, stukken 1 en 2), wordt niet betwist door de commissaris-generaal. Hoewel er geen elementen aanwezig zijn in het rechtsplegingsdossier dat verzoekers activiteiten op de sociale mediaplatformen bekendheid genieten in Afghanistan bij de taliban, kan van deze elementen evenmin abstractie worden gemaakt bij de toekomstgerichte beoordeling van een vrees bij terugkeer. Dit element maakt eveneens deel uit van de manier waarop verzoeker invulling geeft aan zijn verblijf sedert zijn aankomst in België en waarmee hij aantoont dat hij zich kritisch opstelt ten aanzien van de taliban.

Zo uit voorgaande elementen niet noodzakelijk blijkt dat verzoeker verwesterd is en zich Belgische en Europese waarden en normen op bewuste wijze volledig heeft eigen gemaakt, dient wel te worden vastgesteld dat hij tijdens zijn maatschappelijke participatie onmiskenbaar werd en wordt geconfronteerd met een westerse manier van leven alsook westerse waarden en opvattingen, waaronder principes van verdraagzaamheid, gelijkheid tussen mannen en vrouwen en vrijheid van meningsuiting. Er kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers actieve deelname aan de Belgische samenleving via zijn opleiding, taalgroepen, zijn samenwonen met zijn oom die de Belgische nationaliteit heeft verworven en de Nederlandse taal machtig is en het zich eigen maken van één van de landstalen, een impact heeft op zijn sociale ontwikkeling alsook de manier waarop hij zich gedraagt.

Het is aannemelijk dat verzoeker zich, gelet op zijn traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving gedurende zijn verblijf alhier, onbewust 'westerse' gedragingen, opvattingen en kenmerken eigen heeft gemaakt en dus zijn denken en doen gewijzigd heeft, zoals blijkt uit de hierboven besproken stukken van het rechtsplegingsdossier en zijn verklaringen ter terechtzitting.

Hoewel verzoeker vóór zijn aankomst in België al grotendeels gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, is hij in België wel blootgesteld aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die heden gelden in de Afghaanse samenleving onder het taliban-regime zoals hoger beschreven, wat het risico, dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst, de provincie Nangarhar, waar hij reeds minstens sinds 2015 nooit meer naar is teruggekeerd, zal worden gepercipieerd als aangetast door de Europese waarden en normen, in belangrijke mate verhoogt.

Er kan worden aangenomen dat hij deze 'Europese' gedragingen, opvattingen en kenmerken, gelet op het feit dat hij reeds enkele jaren afwezig is uit Afghanistan en zich in België in een schoolse omgeving bevindt, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar Afghanistan de heersende verstrengde wetgeving, voorschriften, gebruiken, aanbevelingen, regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals heden vormgegeven door de taliban, in acht zal moeten nemen alsook de plaatselijke gebruiken en normen die onder het taliban-regime eveneens aanzienlijk werden aangescherpt. Tevens is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer verzoeker hiermee niet vertrouwd is en deze ook niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin hij is opgegroeid, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige *de-facto*-overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied. Verzoeker is in elk geval niet vertrouwd

met de religieuze en maatschappelijke regels in Afghanistan die sinds de machtsovername aanzienlijk werden verstrengd. Dit verhoogt bijkomend het risico dat hij bij terugkeer door zijn gebrek aan vertrouwdschap met deze maatschappelijke realiteit de negatieve aandacht van zowel de lokale gemeenschap als de taliban zal trekken in geval van terugkeer.

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofd van verzoeker een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. In tegenstelling tot wat de verwerende partij voorhoudt, maakt verzoeker het, gelet op het geheel van bovenstaande elementen en de elementen eigen aan de zijn situatie, aannemelijk dat de kans reëel is dat hij hetzij op doorreis, hetzij bij een terugkeer naar zijn regio van herkomst, zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban en mogelijk ISKP zal komen te staan en dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij daarbij wordt gepercipieerd als een persoon die verwesterd is of de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden, onder meer omwille van de duur van zijn afwezigheid uit Afghanistan sinds negen jaar, zijn verblijf in België sinds februari 2022, zijn samenwonen met zijn Belgische oom, die tevens Afghanistan was ontvlucht en zijn sociale ontwikkeling alhier die onder andere voortvloeit uit zijn ervaringen tijdens zijn opleidingen, tijdens zijn tewerkstelling en contacten met leeftijdsgenoten van verschillende culturen.

De Raad is ertoe gehouden een volledige en *ex nunc*-beoordeling te maken van verzoekers vervolgingsvrees, hetgeen inhoudt dat hij de elementen moet onderzoeken waarmee de verwerende partij rekening heeft gehouden of had kunnen houden, alsook de nieuwe elementen die aan het licht zijn gekomen nadat de bestreden beslissing is genomen. Bij de beoordeling van de vrees moet rekening worden gehouden met de huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven. Het is niet mogelijk om met zekerheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met zijn profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegeschreven verwestering of religieuze, morele en/of sociale normoverschrijding.

De hierboven besproken objectieve landeninformatie wijst evenwel op *“wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”*, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Europese landen.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat en zijn specifieke profiel, de verschillende stukken die werden voorgelegd en zijn verklaringen ter terechtzitting, cumulatief beoordeeld in het licht van de voorhanden zijnde landeninformatie over de huidige Afgaanse context onder het talibanregime en met inachtneming van de onduidelijkheid wat de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten betreft alsook het voordeel van de twijfel, kan in hoofd van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen.

Er kan *in casu* een verband worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven godsdienstige of politieke overtuiging. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ 21 september 2023, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR), punten 36-37 en 46, 49).

Tevens is er voor verzoeker in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden aangezien de taliban de actor van vervolging zijn en het hele Afgaanse grondgebied in handen hebben. Daarenboven, indien verzoeker door personen uit zijn lokale gemeenschap van verwestering wordt beschuldigd, dan kunnen de *de-facto*-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *Country Guidance* van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

Er kan in hoofde van verzoeker in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging omwille van een (toegedichte) politieke of godsdienstige overtuiging worden aangenomen in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en er is voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden.

In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker als vluchteling erkend in de zin van voormeld wetsartikel.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien augustus tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO